

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2023/154 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 147/2003 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2023/155 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 356/2010 wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/156 z dnia 23 stycznia 2023 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/157 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2266 w zakresie odniesienia do certyfikatu i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych w elektronicznym uproszczonym dokumencie administracyjnym 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/158 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2019 w odniesieniu do niektórych roślin przeznaczonych do sadzenia gatunków *Prunus domestica* i *Prunus cerasifera* pochodzących z Ukrainy 15

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/159 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji 18
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/160 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii 22

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/161 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2021/649 w sprawie wsparcia przez Unię działań Sekretariatu ATT w celu wsparcia wdrażania Traktatu o handlu bronią	28
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/162 z dnia 23 stycznia 2023 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w Armenii (EUMA)	29

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2023/154

z dnia 23 stycznia 2023 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 147/2003 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii i uchylającą wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 147/2003 ⁽²⁾ nałożono ograniczenia na udzielanie każdej osobie, podmiotowi lub organowi w Somalii finansowania, pomocy finansowej i pomocy technicznej związanych z działaniami wojskowymi w odniesieniu do towarów i technologii ujętych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej.
- (2) W dniu 17 listopada 2022 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję (RB ONZ) nr 2662 (2022). Rezolucja ta rozszerza w szczególności zakres zwolnień z embarga na broń i związanego z tym finansowania, pomocy finansowej i pomocy technicznej przeznaczonych dla niektórych odbiorców w Somalii.
- (3) W dniu 23 stycznia 2023 r. Rada przyjęła decyzję Rady (WPZiB) 2023/160 ⁽³⁾, zmieniającą decyzję 2010/231/WPZiB zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2662 (2022).
- (4) Niektóre z tych zmian wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 147/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 147/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 2a rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 147/2003 z dnia 27 stycznia 2003 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii (Dz.U. L 24 z 29.1.2003, s. 2).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/160 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii (zob. s. 22 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Art. 1 nie ma zastosowania do udzielania finansowania, pomocy finansowej lub pomocy technicznej związanych z działaniami wojskowymi w odniesieniu do towarów i technologii ujętych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej przeznaczonych wyłącznie do:

- a) wsparcia personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym misji wspierającej ONZ w Somalii (UNSOM), lub użytku przez niego;
- b) wsparcia misji przejściowej Unii Afrykańskiej w Somalii (ATMIS) i jej partnerów strategicznych, działających wyłącznie na podstawie najnowszej strategicznej koncepcji operacji Unii Afrykańskiej oraz we współpracy i w koordynacji z ATMIS, lub użytku przez nich;
- c) wsparcia działań szkoleniowych i wspierających Unii Europejskiej lub wykorzystania w ramach tych działań, oraz wsparcia i wykorzystania przez Turcję, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Stany Zjednoczone Ameryki, a także wszelkie inne siły państwowe, które działają w ramach planu transformacji Somalii lub mają umowę dotyczącą statusu sił lub protokołów ustaleń z federalnym rządem Somalii do celów rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2662 (2022), pod warunkiem że poinformują Komitet Sankcji o zawarciu takich umów;
- d) rozwijania somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji na szczeblu lokalnym i krajowym w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności Somalii.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. d) udzielanie finansowania, pomocy finansowej lub pomocy technicznej związanych z działaniami wojskowymi na rzecz rozwijania somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji spełnia następujące warunki:

- a) w odniesieniu do towarów i technologii wymienionych w załączniku IV – nie wydano decyzji odmownej Komitetu Sankcji w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania przez komitet powiadomienia od Somalii, państwa członkowskiego lub organizacji międzynarodowej, regionalnej lub subregionalnej udzielającej pomocy;
- b) w odniesieniu do towarów i technologii wymienionych w załączniku V – dokonano uprzedniego powiadomienia Komitetu Sankcji w celu informacyjnym przekazanego z pięciodniowym wyprzedzeniem przez Somalię, państwa członkowskie lub organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne udzielające pomocy.

3. Powiadomienia dokonywane przez Unię Europejską lub państwa członkowskie zgodnie z ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu zawierają:

- a) dane producenta i dostawcy broni i sprzętu wojskowego, w tym numery seryjne;
- b) opis broni i amunicji, w tym rodzaj, kaliber i ilość;
- c) proponowaną datę i miejsce dostawy; oraz
- d) wszystkie istotne informacje dotyczące jednostki przeznaczenia lub planowanego miejsca składowania.

4. Unia Europejska lub dostarczające państwo członkowskie udzielające pomocy w formie finansowania, pomocy finansowej lub pomocy technicznej w odniesieniu do towarów i technologii ujętych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej przedkładają Komitetowi Sankcji, nie później niż 30 dni po dostawie broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów, powiadomienie po dostawie w formie pisemnego potwierdzenia dokonania dostawy, w tym numery seryjne dostarczonej broni i podobnych materiałów, informacje o wysyłce, konosament, manifesty towarów lub wykazy opakowań oraz konkretne miejsce składowania.

5. Art. 1 nie ma zastosowania do:

- a) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu odzieży ochronnej, w tym kamizelek przeciwodłamkowych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Somalii przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do ich osobistego użytku;

- b) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przez państwa lub organizacje międzynarodowe, regionalne lub subregionalne, przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych.”;
- 3) dodaje się załącznik IV zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 4) dodaje się załącznik V zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK I

Dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 2 LIT. a)

1. Pociski raketowe ziemia-powietrze, w tym przenośne przeciwlotnicze zestawy raketowe (MANPADS).
2. Broń o kalibrze większym niż 14,7 mm oraz części składowe specjalnie zaprojektowane do tego rodzaju broni oraz amunicja do niej. (Nie obejmuje to przenośnych granatników przeciwpancernych, takich jak granatniki przeciwpancerne lub lekkie granatniki przeciwpancerne, granaty nasadkowe czy granatniki).
3. Moździerze o kalibrze większym niż 82 mm oraz amunicja do nich.
4. Przeciwpancerna broń kierowana, w tym przeciwpancerne pociski kierowane oraz amunicja i części składowe specjalnie zaprojektowane do tych rodzajów broni.
5. Ładunki i urządzenia specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego; miny i powiązane materiały.
6. Celowniki z systemem noktowizyjnym o możliwościach większych niż 2. generacji.
7. Stałopłaty, statki powietrzne z obrotowymi skrzydłami, pionowzloty z pochylanymi wirnikami lub pochylanymi skrzydłami, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych.
8. Jednostki pływające i amfibie specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego. (»Jednostka pływająca« obejmuje wszelkie statki, ekranoplany, jednostki pływające o małej powierzchni styku z wodą lub wodoloty oraz kadłuby lub części kadłubów jednostek pływających).
9. Bezzałogowe statki powietrzne (wymienione jako kategoria IV w rejestrze broni konwencjonalnej ONZ).”

—

ZAŁĄCZNIK II

Dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 2 LIT. b)

1. Wszystkie rodzaje broni o kalibrze do 14,7 mm oraz amunicja do niej.
 2. Działa RPG-7 i działa bezodrzutowe oraz amunicja do nich.
 3. Celowniki z systemem noktowizyjnym o możliwościach 2. generacji lub mniejszych.
 4. Wiropłaty lub śmigłowce specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego.
 5. Twarde płyty opancerzone do pancerzy osobistych zapewniające ochronę balistyczną na poziomie III lub wyższą (NIJ 0101.06 z lipca 2008 r.) lub odpowiedniki krajowe.
 6. Pojazdy naziemne specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego.
 7. Sprzęt łącznościowy specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do użytku wojskowego.”
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2023/155**z dnia 23 stycznia 2023 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 356/2010 wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii i uchylającą wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 356/2010 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji 2010/231/WPZiB.
- (2) W dniu 17 listopada 2022 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję RB ONZ nr 2662 (2022), w której w szczególności rozszerzono kryteria ustalania osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Decyzją Rady (WPZiB) 2023/160 ⁽³⁾ zmieniono decyzję 2010/231/WPZiB, aby uwzględnić zmiany w rezolucji RB ONZ nr 2662 (2022).
- (4) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 356/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 356/2010 otrzymuje brzmienie:

„3. Załącznik I obejmuje osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji jako osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy:

- a) angażujące się w działania lub wspierające działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w przypadku gdy takie działania obejmują, między innymi:
 - (i) planowanie lub popełnianie czynów obejmujących przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć, lub kierowanie takimi czynami;
 - (ii) działania zagrażające procesowi pokojowemu i procesowi pojednania w Somalii;
 - (iii) działania zagrażające użyciem siły wobec federalnego rządu Somalii lub misji przejściowej Unii Afrykańskiej w Somalii (ATMIS);
- b) naruszające embargo na broń lub zakaz udzielania powiązanej z tym pomocy lub ograniczenia dotyczące odsprzedaży i transferu uzbrojenia zgodnie z pkt 34 rezolucji RB ONZ nr 2093 (2013);

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 356/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/160 z dnia 23 stycznia 2023 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii (zob. s. 22. niniejszego Dziennika Urzędowego).

- c) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej lub jej dystrybucję w Somalii;
- d) będące przywódcami politycznymi lub wojskowymi werbującymi lub wykorzystującymi dzieci w konfliktach zbrojnych w Somalii, z pogwałceniem obowiązującego prawa międzynarodowego;
- e) odpowiedzialne za naruszenia obowiązującego prawa międzynarodowego w Somalii polegające na przemocy wobec ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci w sytuacjach konfliktu zbrojnego, obejmującej zabójstwa i okaleczanie, przemoc seksualną i przemoc uwarunkowaną płcią, ataki na szkoły i szpitale oraz porwania i przymusowe przesiedlenia;
- f) powiązane z grupą Asz-Szabab, działaniami i czynami wskazującymi, że dana osoba lub podmiot są powiązane z grupą Asz-Szabab, w tym:
 - (i) uczestniczące w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu działań lub czynności przez grupę Asz-Szabab, w powiązaniu z nią, pod jej nazwą, w jej imieniu lub w celu udzielenia jej wsparcia;
 - (ii) dostarczające, sprzedające lub przekazujące grupie Asz-Szabab broń i podobne materiały; oraz
 - (iii) werbujące do grupy Asz-Szabab lub jej komórek, oddziałów, odłamów lub grup pochodnych, lub w inny sposób wspierające jej działania lub czynności.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2023/156**z dnia 23 stycznia 2023 r.****wykonujące rozporządzenie (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 lutego 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 101/2011.
- (2) Na podstawie przeprowadzonego przeglądu należy zmienić znajdujące się w załączniku I do tego rozporządzenia uzasadnienia i dane identyfikacyjne w odniesieniu do pięciu osób, a w odniesieniu do czterech innych osób dane identyfikacyjne należy zaktualizować.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 5.2.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sekcji „A. Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 2” następujące wpisy otrzymują brzmienie:

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
„3.	Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 4 marca 1944 r. Nr dokumentu tożsamości: 05000799 Państwo wydające: Tunezja Płeć: męczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor zarządzający; matka – Saida DHERIF; współmałżonek – Yamina SOUIEL.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
9.	Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 24 czerwca 1948 r. Ostatni znany adres: 20 rue El Achfat – Carthage – Tunis, Tunezja Nr dokumentu tożsamości: 00104253 Państwo wydające: Tunezja Płeć: męczyzna Inne informacje: nie żyje; pełniący obowiązki kierownika przedsiębiorstwa rolniczego; matka – Saida DHERIF, współmałżonek – Nadia MAKNI.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
12.	Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 26 kwietnia 1950 r. Nr dokumentu tożsamości: 00178522 Państwo wydające: Tunezja Płeć: męczyzna Inne informacje: nie żyje, dyrektor zarządzający, matka – Saida DHERIF, współmałżonek – Souad BEN JEMIA.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
13.	Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 25 września 1955 r. Ostatni znany adres: 20 rue Ibn Chabat – Salammbô – Carthage – Tunis, Tunezja Nr dokumentu tożsamości: 05150331 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje, dyrektor naczelny, matka – Saida DHERIF, współmałżonek – Hela BELHAJ.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
21.	Houssem Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Data urodzenia: 18 września 1976 r. Nr dokumentu tożsamości: 05412560 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: Dyrektor naczelny; matka – Najia JERIDI	Osoba podlegająca wszczętemu przez władze tunezyjskie postępowaniu sądowemu lub procesowi odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
35.	Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Obywatelstwo: tunezyjskie Data urodzenia: 28 października 1938 r. Nr dokumentu tożsamości: 02810614 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje; matka – Selma HASEN; wdowiec po Selmie MANSOUR	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
42.	Ghazoua Bent Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Monastyr Data urodzenia: 30 sierpnia 1982 r. Nr dokumentu tożsamości: 08434380 Państwo wydające: Tunezja Płeć: kobieta Inne informacje: matka – Hayet BEN ALI; współmałżonek – Badreddine BENNOUR	Osoba podlegająca wszczętemu przez władze tunezyjskie postępowaniu sądowemu lub procesowi odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej, oraz powiązana z Hayet Ben Ali (nr 33).
46.	Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Obywatelstwo: tunezyjskie, francuskie Miejsce urodzenia: Paryż, Francja Data urodzenia: 27 października 1966 r. Nr dokumentu tożsamości: 05515496 Państwo wydające: Tunezja Płeć: męczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor przedsiębiorstwa; matka – Paulette HAZAT	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
48.	Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda BEN ALI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 28 sierpnia 1974 r. Ostatni znany adres: 23 rue Ali Zlitni, El Manar 2 – Tunis, Tunezja Nr dokumentu tożsamości: 04622472 Państwo wydające: Tunezja Płeć: męczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor handlowy; matka – Leila DEROUICHE	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/157**z dnia 23 stycznia 2023 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2266 w zakresie odniesienia do certyfikatu i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych w elektronicznym uproszczonym dokumencie administracyjnym**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23a ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23a ust. 1 i 2 dyrektywy 92/83/EWG państwa członkowskie, na wniosek, wydają niezależnym, małym producentom mającym siedzibę na ich terytorium roczny certyfikat oraz zezwalają niezależnym, małym producentom, aby sami wystawiali sobie certyfikat potwierdzający ich łączną roczną produkcję oraz spełnianie przez nich kryteriów określonych w tej dyrektywie. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/2266 ⁽²⁾ określono informacje, które należy zawrzeć w dokumencie administracyjnym i uproszczonym dokumencie towarzyszącym, które odnoszą się do tego certyfikatu lub samocertyfikacji do celów przemieszczania wyrobów na podstawie rozdziału IV lub V dyrektywy Rady 2008/118/WE ⁽³⁾.
- (2) Dyrektywa 2008/118/WE została zastąpiona dyrektywą Rady (UE) 2020/262 ⁽⁴⁾ ze skutkiem od dnia 13 lutego 2023 r. Skomputeryzowany system, o którym mowa w art. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/263 ⁽⁵⁾ („system komputerowy”) jest używany do nadzorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, o której mowa w art. 3 pkt 6 dyrektywy (UE) 2020/262. Dyrektywa (UE) 2020/262 rozszerza stosowanie systemu komputerowego na nadzór nad wyrobami akcyzowymi dopuszczonymi do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego, a następnie przemieszczanymi na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych, jak określono w rozdziale V sekcja 2 dyrektywy (UE) 2020/262. Do 13 lutego 2023 r. stosuje się rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3649/92 ⁽⁶⁾, w przypadku gdy takie przemieszczanie odbywa się na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego – dokumentu w formie papierowej. Ze skutkiem od tego dnia rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/1636 ⁽⁷⁾ uchylono rozporządzenie (EWG) nr 3649/92, a takie przemieszczenia mają odbywać się na podstawie elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego przesyłanego przez wysyłającego przy użyciu systemu komputerowego. W celu zapewnienia jasności odniesienia do dyrektywy 2008/118/WE w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/2266 należy zatem zastąpić odniesieniami do dyrektywy (UE) 2020/262, a odniesienia do uproszczonego dokumentu towarzyszącego w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/2266 należy od tej daty uchylić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2266 z dnia 17 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 92/83/EWG w zakresie certyfikacji i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych do celów podatku akcyzowego (Dz.U. L 455 z 20.12.2021, s. 26).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4).

⁽⁵⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/263 z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 43).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzwspólnotowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki (Dz.U. L 369 z 18.12.1992, s. 17).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1636 z dnia 5 lipca 2022 r. uzupełniające dyrektywę Rady (UE) 2020/262 przez określenie struktury i treści dokumentów wymienianych w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz określenie progów utraty wynikającej z właściwości wyrobów (Dz.U. L 247 z 23.9.2022, s. 2).

- (3) Strukturę i treść elektronicznych dokumentów administracyjnych wymienianych za pośrednictwem systemu komputerowego określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009 ⁽⁸⁾, które zostało zastąpione rozporządzeniem delegowanym (UE) 2022/1636 ze skutkiem od dnia 13 lutego 2023 r. W związku z tym, w celu zapewnienia jasności, w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/2266 odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 684/2009 należy zastąpić odniesieniami do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/1636.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2266.
- (5) Ponieważ rozszerzenie stosowania systemu komputerowego określonego w dyrektywie (UE) 2020/262 ma obowiązywać od 13 lutego 2023 r., stosowanie niniejszego rozporządzenia należy odroczyć do tego dnia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Podatku Akcyzowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/2266 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Odniesienie do certyfikatu w dokumentach administracyjnych do celów przemieszczania wyrobów akcyzowych”;

b) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby odniesienia do certyfikatu w dokumentach administracyjnych, o których mowa w art. 20, 26, 36 i 38 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 ^(*), jak określono w tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1636 ^(**), należy zamieścić następujące informacje:

^(*) Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4).

^(**) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1636 z dnia 5 lipca 2022 r. uzupełniające dyrektywę Rady (UE) 2020/262 przez określenie struktury i treści dokumentów wymienianych w kontekście przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz określenie progu utraty wynikającej z właściwości wyrobów (Dz.U. L 247 z 23.9.2022, s. 2).”;

2) uchyla się art. 3;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Wymogi w zakresie wypełniania dokumentów administracyjnych w przypadku samocertyfikacji do celów przemieszczania wyrobów akcyzowych”;

b) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W dokumentach administracyjnych, o których mowa w art. 20, 26, 36 i 38 dyrektywy (UE) 2020/262, status niezależnych, małych producentów wykazuje się w polu 17 l, jak określono w tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/1636, w następujący sposób: »Niniejszym zaświadcza się, że opisany wyrób został wytworzony przez«, a następnie jedno z następujących wyrażen, stosownie do przypadku:”;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 24).

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wielkość rocznej produkcji napojów alkoholowych małego, niezależnego producenta jest wykazywana w polu 17n dokumentu administracyjnego określonego w tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/1636. Wielkość podaje się w hektolitrach, z wyjątkiem alkoholu etylowego, w przypadku którego jest ona określana w hektolitrach czystego alkoholu.”;

4) uchyla się art. 6.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 lutego 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/158**z dnia 23 stycznia 2023 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2019 w odniesieniu do niektórych roślin przeznaczonych do sadzenia gatunków *Prunus domestica* i *Prunus cerasifera* pochodzących z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2019 ⁽²⁾ ustanowiono – na podstawie wstępnej oceny ryzyka – wykaz roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wysokiego ryzyka.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2018 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe przepisy dotyczące procedury, którą należy stosować w celu przeprowadzenia oceny ryzyka, o której mowa w art. 42 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/2031, w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wysokiego ryzyka.
- (3) Po przeprowadzeniu wstępnej oceny ryzyka w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2019 uwzględniono 34 rodzaje i jeden gatunek roślin przeznaczonych do sadzenia pochodzących ze wszystkich państw trzecich jako rośliny wysokiego ryzyka – w tym rodzaj *Prunus* L.
- (4) W dniu 18 października 2019 r. Ukraina przedłożyła Komisji wniosek o wywóz do Unii roślin przeznaczonych do sadzenia gatunku *Prunus domestica* szczepionych na podkładkach gatunku *Prunus cerasifera*, które to rośliny są z odkrytymi korzeniami, w stanie spoczynku i wolne od liści. Wniosek ten został poparty odpowiednią dokumentacją techniczną.
- (5) Dnia 17 maja 2022 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) przyjął opinię naukową dotyczącą oceny ryzyka związanego z towarami w odniesieniu do roślin przeznaczonych do sadzenia gatunku *Prunus domestica* pochodzących z Ukrainy ⁽⁴⁾. Urząd stwierdził, że *Lopholeucaspis japonica*, *Eotetranychus prunicola*, *Erwinia amylovora* i *Xanthomonas arboricola* pv. *pruni* są agrofagami istotnymi dla tych roślin przeznaczonych do sadzenia, ocenił środki ograniczające ryzyko opisane w dokumentacji i oszacował prawdopodobieństwo, że towar jest wolny od tych agrofagów.
- (6) *Lopholeucaspis japonica* jest wymieniony jako agrofag kwarantanny dla Unii w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072 ⁽⁵⁾. *Erwinia amylovora* i *Xanthomonas arboricola* pv. *pruni* są wymienione odpowiednio w załączniku III jako agrofagi kwarantanny dla strefy chronionej, a jako regulowane agrofagi niekwarantanny dla Unii – w załączniku IV do tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 z dnia 18 grudnia 2018 r. ustanawiające tymczasowy wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wysokiego ryzyka w rozumieniu art. 42 rozporządzenia (UE) 2016/2031 i wykaz roślin, dla których nie są wymagane świadectwa fitosanitarne do celów wprowadzenia na terytorium Unii w rozumieniu art. 73 tego rozporządzenia (Dz.U. L 323 z 19.12.2018, s. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2018 z dnia 18 grudnia 2018 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące procedury, którą należy stosować w celu przeprowadzenia oceny ryzyka związanego z roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami wysokiego ryzyka w rozumieniu art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 (Dz.U. L 323 z 19.12.2018, s. 7).

⁽⁴⁾ Panel PLH EFSA (Panel ds. zdrowia roślin EFSA), 2022. Opinia naukowa dotycząca oceny ryzyka związanego z towarami w odniesieniu do roślin gatunku *Prunus domestica* pochodzących z Ukrainy. Dziennik EFSA 2022;20(6):7391, 76 s. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2022.7391>

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1).

- (7) *Eotetranychus prunicola* nie figuruje jeszcze w wykazie agrofagów kwarantannowych dla Unii. Na podstawie dostarczonych przez państwa członkowskie dowodów wpływ tego agrofaga na jego rośliny żywicielskie w Unii nie jest jednak znaczący. Z tego względu w odniesieniu do tego agrofaga nie są konieczne żadne wymogi dotyczące przywozu.
- (8) Na podstawie opinii Urzędu ryzyko fitosanitarne wynikające z wprowadzenia do Unii roślin przeznaczonych do sadzenia gatunku *Prunus domestica* z odkrytymi korzeniami, w stanie spoczynku i wolnych od liści, szczepionych na podkładkach gatunku *Prunus cerasifera*, pochodzących z Ukrainy uznaje się za dopuszczalne, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie wymagania przywozowe określone w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.
- (9) W związku z powyższym rośliny gatunku *Prunus domestica* szczepione na podkładkach gatunku *Prunus cerasifera*, pochodzące z Ukrainy, nie powinny być już uznawane za rośliny wysokiego ryzyka.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2019.
- (11) W celu wypełnienia zobowiązań Unii wynikających z porozumienia WTO w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych ⁽⁶⁾ przywóz tych towarów powinien zostać wznowiony w jak najkrótszym czasie. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/2019 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁶⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 40.

ZAŁĄCZNIK

Zmiana rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2019

W pkt 1 załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2019 w drugiej kolumnie tabeli „Opis” pozycja dotycząca *Prunus* L. otrzymuje brzmienie:

„*Prunus* L., inne niż rośliny przeznaczone do sadzenia gatunku *Prunus domestica* z odkrytymi korzeniami, w stanie spoczynku, wolne od liści, szczepione na podkładkach gatunku *Prunus cerasifera*, pochodzące z Ukrainy”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/159

z dnia 23 stycznia 2023 r.

zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 stycznia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/72/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji.
- (2) Jak wynika z przeglądu decyzji 2011/72/WPZiB, obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 31 stycznia 2024 r. Ponadto w załączniku do tej decyzji należy zmienić uzasadnienia i dane identyfikacyjne w odniesieniu do pięciu osób, a w odniesieniu do czterech innych osób dane identyfikacyjne należy zaktualizować.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/72/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/72/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2024 r.
2. Niniejsza decyzja jest przedmiotem ciągłego przeglądu. Może być ona odpowiednio przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28 z 2.2.2011, s. 62).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2011/72/WPZiB poniższe wpisy w sekcji „A. Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 1” otrzymują brzmienie:

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
„3.	Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 4 marca 1944 r. Nr dokumentu tożsamości: 05000799 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor zarządzający; matka – Saida DHERIF; współmałżonek – Yamina SOUIEI.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
9.	Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 24 czerwca 1948 r. Ostatni znany adres: 20 rue El Achfat – Carthage – Tunis, Tunezja Nr dokumentu tożsamości: 00104253 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje; pełniący obowiązki kierownika przedsiębiorstwa rolniczego; matka – Saida DHERIF, współmałżonek – Nadia MAKNI.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
12.	Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 26 kwietnia 1950 r. Nr dokumentu tożsamości: 00178522 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor zarządzający, matka – Saida DHERIF, współmałżonek – Souad BEN JEMIA.	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
13.	Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	<p>Obywatelstwo: tunezyjskie</p> <p>Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja</p> <p>Data urodzenia: 25 września 1955 r.</p> <p>Ostatni znany adres: 20 rue Ibn Chabat – Salammbô – Carthage – Tunis, Tunezja</p> <p>Nr dokumentu tożsamości: 05150331</p> <p>Państwo wydające: Tunezja</p> <p>Płeć: mężczyzna</p> <p>Inne informacje: nie żyje, dyrektor naczelny, matka – Saida DHERIF, współmałżonek – Hela BELHAJ.</p>	<p>Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.</p>
21.	Houssem Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI	<p>Obywatelstwo: tunezyjskie</p> <p>Data urodzenia: 18 września 1976 r.</p> <p>Nr dokumentu tożsamości: 05412560</p> <p>Państwo wydające: Tunezja</p> <p>Płeć: mężczyzna</p> <p>Inne informacje: Dyrektor naczelny; matka – Najia JERIDI</p>	<p>Osoba podlegająca wszczętemu przez władze tunezyjskie postępowaniu sądowemu lub procesowi odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.</p>
35.	Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	<p>Obywatelstwo: tunezyjskie</p> <p>Data urodzenia: 28 października 1938 r.</p> <p>Nr dokumentu tożsamości: 02810614</p> <p>Państwo wydające: Tunezja</p> <p>Płeć: mężczyzna</p> <p>Inne informacje: nie żyje; matka – Selma HASSEN; wdowiec po Selmie MANSOUR</p>	<p>Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.</p>

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
42.	Ghazoua Bent Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Monastyr Data urodzenia: 30 sierpnia 1982 r. Nr dokumentu tożsamości: 08434380 Państwo wydające: Tunezja Płeć: kobieta Inne informacje: matka – Hayet BEN ALI; współmałżonek – Badreddine BENNOUR	Osoba podlegająca wszczętemu przez władze tunezyjskie postępowaniu sądowemu lub procesowi odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej, oraz powiązana z Hayet Ben Ali (nr 33).
46.	Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Obywatelstwo: tunezyjskie, francuskie Miejsce urodzenia: Paryż, Francja Data urodzenia: 27 października 1966 r. Nr dokumentu tożsamości: 05515496 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor przedsiębiorstwa; matka – Paulette HAZAT	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
48.	Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda BEN ALI	Obywatelstwo: tunezyjskie Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja Data urodzenia: 28 sierpnia 1974 r. Ostatni znany adres: 23 rue Ali Zlitni, El Manar 2 – Tunis, Tunezja Nr dokumentu tożsamości: 04622472 Państwo wydające: Tunezja Płeć: mężczyzna Inne informacje: nie żyje; dyrektor handlowy; matka – Leila DEROUCHE	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem wszczętego przez władze tunezyjskie postępowania sądowego lub procesu odzyskiwania mienia w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/160
z dnia 23 stycznia 2023 r.
zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/231/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 17 listopada 2022 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2662 (2022). Rezolucja ta potwierdza embargo na broń nałożone na Somalię i zmienia stosowanie odstępstw i zwolnień dotyczących dostaw broni i podobnych materiałów do somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji na szczeblu krajowym i lokalnym. W rezolucji tej ponownie potwierdzono zakaz przywozu węgla drzewnego z Somalii oraz potwierdzono ograniczenia dotyczące sprzedaży, dostaw i transferu do Somalii części składowych improwizowanych urządzeń wybuchowych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/231/WPZiB.
- (4) Niezbędne jest podjęcie przez Unię dalszych działań w celu wdrożenia niektórych środków zawartych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/231/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do:

 - a) dostaw, sprzedaży lub transferu broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów ani do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, przeznaczonych wyłącznie do wsparcia personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym misji wspierającej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Somalii (UNSOM), lub przeznaczonych do jego wyłącznego użytku;
 - b) dostaw, sprzedaży lub transferu broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów ani do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, przeznaczonych wyłącznie do wsparcia misji przejściowej Unii Afrykańskiej w Somalii (ATMIS) i jej strategicznych partnerów, działających wyłącznie na podstawie najnowszej koncepcji strategicznej Unii Afrykańskiej (UA) oraz we współpracy i koordynacji z ATMIS, lub przeznaczonych do ich wyłącznego użytku;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotycząca środków ograniczających wobec Somalii i uchylająca wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17).

- c) dostaw, sprzedaży lub transferu broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów ani do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, przeznaczonych wyłącznie do wsparcia działań szkoleniowych i wspierających Unii Europejskiej lub do wykorzystania w ramach tych działań, oraz do wsparcia i wykorzystania przez Turcję, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Stany Zjednoczone Ameryki, a także wszelkie inne siły państwowe, które działają w ramach planu transformacji Somalii (STP) lub mają umowę dotyczącą statusu sił lub protokół ustalen z federalnym rządem Somalii do celów rezolucji ONZ nr 2662 (2022), pod warunkiem że poinformują Komitet Sankcji o zawarciu takich umów;
- d) dostaw, sprzedaży lub transferu broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów i zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, przeznaczonych wyłącznie do rozwoju somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji na szczeblu krajowym i lokalnym, w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności Somalii. Dostawy towarów określonych w załącznikach II i III oraz zapewnianie doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi podlegają odpowiednim wymogom w zakresie zatwierdzenia lub powiadomienia, jak następuje:
- (i) dostawy, sprzedaż lub transfer broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów określonych w załączniku II, przeznaczonych wyłącznie do rozwoju somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji, w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności Somalii, podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez Komitet Sankcji, jak określono w ust. 4 niniejszego artykułu, i może zostać udzielone w przypadku braku decyzji odmownej Komitetu Sankcji w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia od Somalii, państw członkowskich lub organizacji międzynarodowych, regionalnych i subregionalnych dostarczających pomoc;
- (ii) dostawy, sprzedaż lub transfer broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów określonych w załączniku III, przeznaczonych wyłącznie do rozwoju somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji, w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności Somalii, podlegają uprzedniemu powiadomieniu Komitetu Sankcji w celach informacyjnych, jak określono w ust. 4 niniejszego artykułu, przekazanemu z wyprzedzeniem w terminie pięciu dni roboczych przez Somalię, państwa członkowskie lub organizacje międzynarodowe, regionalne lub subregionalne dostarczające pomoc;
- e) dostawy, sprzedaż lub transfer odzieży ochronnej, w tym kamizelek przeciwodłamkowych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Somalii przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do ich osobistego użytku;
- f) dostawy, sprzedaż lub transfer nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego przez państwa członkowskie, międzynarodowe organizacje regionalne lub subregionalne, przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Władze Somalii ponoszą główną odpowiedzialność za powiadomienie Komitetu Sankcji o wszelkich dostawach broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów wymienionych w załącznikach II i III, dla somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji, jak określono w ust. 3 lit. d) niniejszego artykułu. Powiadomienia te muszą zawierać szczegóły dotyczące producenta i dostawcy broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów, opis broni i amunicji, w tym rodzaj, numery seryjne, kaliber i ilość, proponowaną datę i miejsce dostawy oraz wszystkie stosowne informacje dotyczące jednostki, dla której dostawa jest przeznaczona, lub docelowego miejsca składowania.”;

- c) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Somalia lub dostarczające państwo członkowskie lub organizacja międzynarodowa, regionalna lub subregionalna dostarczająca pomoc, nie później niż 30 dni po dostawie broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów, przedkłada Komitetowi Sankcji powiadomienie po dostawie w formie pisemnego potwierdzenia dokonania dostawy, w tym numery seryjne dostarczonej broni i podobnych materiałów wszystkich rodzajów, informacje o wysyłce, konosament, manifesty towarów lub wykazy opakowań oraz konkretne miejsce składowania.”;

- d) skreśla się ust. 4b;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakazuje się dostaw, odsprzedaży, transferu lub udostępniania wszelkiego rodzaju broni lub sprzętu wojskowego, sprzedanych lub dostarczonych zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. d) wyłącznie do celów rozwoju somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji, wszelkim osobom lub podmiotom nienależącym do somalijskich instytucji bezpieczeństwa i policji, którym ta broń lub sprzęt zostały pierwotnie sprzedane lub dostarczone, lub sprzedającemu lub dostarczającemu państwu członkowskiemu lub organizacji międzynarodowej, regionalnej lub subregionalnej.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Środki ograniczające przewidziane w art. 3, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 2 są nakładane na osoby i podmioty wskazane przez Komitet Sankcji jako osoby i podmioty:

a) angażujące się w działania lub wspierające działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w przypadku gdy takie działania obejmują, między innymi:

- (i) planowanie lub popełnianie czynów obejmujących przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć lub kierowanie takimi czynami;
- (ii) działania zagrażające procesowi pokojowemu i procesowi pojednania w Somalii;
- (iii) działania zagrażające użyciem siły wobec federalnego rządu Somalii lub ATMIS;

b) naruszające embargo na broń lub ograniczenia dotyczące odsprzedaży lub transferu uzbrojenia lub zakaz udzielania powiązanej z tym pomocy, o którym mowa w art. 1;

c) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej lub jej dystrybucję w Somalii;

d) będące przywódcami politycznymi lub wojskowymi werbującymi lub wykorzystującymi dzieci w konfliktach zbrojnych w Somalii, z pogwałceniem obowiązującego prawa międzynarodowego;

e) odpowiedzialne za naruszenia obowiązującego prawa międzynarodowego w Somalii polegające na przemocy wobec ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci w sytuacjach konfliktu zbrojnego, obejmującej zabójstwa i okaleczanie, przemoc seksualną i przemoc uwarunkowaną płcią, ataki na szkoły i szpitale oraz porwania i przymusowe przesiedlenia;

f) powiązane z grupą Asz-Szabab, działaniami i czynami wskazującymi, że dana osoba lub podmiot są powiązane z grupą Asz-Szabab, w tym:

- (i) uczestniczące w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu działań lub czynności przez Asz-Szabab, w powiązaniu z nią, pod jej nazwą, w jej imieniu lub w celu udzielenia jej wsparcia;
- (ii) dostarczające, sprzedające lub przekazujące grupie Asz-Szabab broń i podobne materiały; oraz
- (iii) werbujące do grupy Asz-Szabab lub jej komórek, oddziałów, odłamów lub grup pochodnych, lub w inny sposób wspierające jej działania lub czynności.

2. Wykaz odpowiednich osób i podmiotów znajduje się w załączniku I.”;

3) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4a

Zgodnie z pkt 11–21 rezolucji RB ONZ nr 2182 (2014) państwa członkowskie mogą dokonywać na wodach terytorialnych Somalii oraz na pełnym morzu u jej wybrzeży, aż po Morze Arabskie i Zatokę Perską i włącznie z nimi, działając w pojedynkę lub w ramach dobrowolnego wielonarodowego partnerstwa morskiego, takiego jak Koalicja Sił Morskich, we współpracy z rządem federalnym Somalii, inspekcji statków zmierzających do Somalii lub opuszczających ten kraj, jeśli są uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że:

a) przewożą one węgiel drzewny z Somalii, naruszając tym samym zakaz, którym objęty jest ten węgiel;

b) przewożą broń lub sprzęt wojskowy do Somalii, bezpośrednio lub pośrednio, łamiąc tym samym embargo na broń dotyczące Somalii;

- c) przewożą broń lub sprzęt wojskowy przeznaczony dla osób lub podmiotów wskazanych przez Komitet Sankcji;
 - d) przewożą komponenty improwizowanych urządzeń wybuchowych (IED) określone w części I załącznika C do rezolucji ONZ nr 2662 (2022) z naruszeniem zakazu dotyczącego komponentów IED.”;
- 4) załącznik II zastępuje się załącznikiem I do niniejszej decyzji;
 - 5) załącznik III zastępuje się załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3 LIT. d) PPKT (i)

1. Pociski raketowe ziemia-powietrze, w tym przenośne przeciwlotnicze zestawy raketowe (MANPADS).
2. Broń o kalibrze większym niż 14,7 mm oraz części składowe specjalnie zaprojektowane do tego rodzaju broni oraz amunicja do niej. (Nie obejmuje to przenośnych granatników przeciwpancernych, takich jak granatniki przeciwpancerne lub lekkie granatniki przeciwpancerne, granaty nasadkowe czy granatniki).
3. Moździerze o kalibrze większym niż 82 mm oraz amunicja do nich.
4. Przeciwpancerna broń kierowana, w tym przeciwpancerne pociski kierowane oraz amunicja i części składowe specjalnie zaprojektowane do tych rodzajów broni.
5. Ładunki i urządzenia specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego; miny i powiązane materiały.
6. Celowniki z systemem noktowizyjnym o możliwościach większych niż 2. generacji.
7. Stałopłaty, statki powietrzne z obrotowymi skrzydłami, pionowzloty z pochylanymi wirnikami lub pochylanymi skrzydłami, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych.
8. Jednostki pływające i amfibie specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego. (»Jednostka pływająca« obejmuje wszelkie statki, ekranoplany, jednostki pływające o małej powierzchni styku z wodą lub wodoloty oraz kadłuby lub części kadłubów jednostek pływających).
9. Bezzałogowe statki powietrzne (wymienione jako kategoria IV w rejestrze broni konwencjonalnej ONZ).”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3 LIT. d) PPKT (ii)

1. Wszystkie rodzaje broni o kalibrze do 14,7 mm oraz amunicja do niej.
 2. Działa RPG-7 i działa bezodrzutowe oraz amunicja do nich.
 3. Celowniki z systemem noktowizyjnym o możliwościach 2. generacji lub mniejszych.
 4. Wiropłaty lub śmigłowce specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego.
 5. Twarde płyty opancerzone do pancerzy osobistych zapewniające ochronę balistyczną na poziomie III lub wyższą (NIJ 0101, z 06 lipca 2008 r.) lub odpowiedniki krajowe.
 6. Pojazdy naziemne specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do użytku wojskowego.
 7. Sprzęt łącznościowy specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do użytku wojskowego.”.
-

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/161**z dnia 23 stycznia 2023 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2021/649 w sprawie wsparcia przez Unię działań Sekretariatu ATT
w celu wsparcia wdrażania Traktatu o handlu bronią**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 kwietnia 2021 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2021/649 ⁽¹⁾.
- (2) Art. 5 decyzji (WPZiB) 2021/649 stanowi, że decyzja ta traci moc po upływie 24 miesięcy od zawarcia umowy, o której mowa w jej art. 3 ust. 3, to jest w dniu 20 maja 2023 r.
- (3) W dniu 23 września 2022 r. Sekretariat Traktatu o handlu bronią (ATT), który jest odpowiedzialny za techniczną realizację działań w ramach projektu, o których mowa w art. 1 decyzji (WPZiB) 2021/649, zwrócił się na piśmie o pięciomiesięczne bezkosztowe przedłużenie okresu wdrożenia tej decyzji. Przedłużenie to umożliwiłoby sekretariatowi ATT zakończenie działań projektowych, o których mowa w art. 1 decyzji (WPZiB) 2021/649, na których realizację negatywnie wpłynęły opóźnienia w rekrutacji, a także pandemia COVID-19.
- (4) Przedłużenie okresu realizacji działań w ramach projektu, o których mowa w art. 1 decyzji (WPZiB) 2021/649, do dnia 20 października 2023 r. nie ma wpływu na zasoby finansowe.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2021/649,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 decyzji (WPZiB) 2021/649 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja traci moc z dniem 20 października 2023 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/649 z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie wsparcia przez Unię działań Sekretariatu ATT w celu wsparcia wdrażania Traktatu o handlu bronią (Dz.U. L 133 z 20.4.2021, s. 59).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/162
z dnia 23 stycznia 2023 r.
w sprawie misji Unii Europejskiej w Armenii (EUMA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 października 2022 r. przy okazji posiedzenia Europejskiej Wspólnoty Politycznej, które odbyło się w Pradze, Republika Armenii i Republika Azerbejdżanu potwierdziły swoje zaangażowanie na rzecz Karty Narodów Zjednoczonych i deklaracji z Ałma-Aty z dnia 21 grudnia 1991 r., w której oba państwa uznają integralność terytorialną i suwerenność drugiej strony.
- (2) W piśmie otrzymanym przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”) minister spraw zagranicznych Republiki Armenii zwrócił się do Unii o rozmieszczenie cywilnej misji w Armenii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO).
- (3) W dniu 19 stycznia 2023 r. Rada zatwierdziła koncepcję zarządzania kryzysowego dotyczącą możliwości utworzenia cywilnej misji w dziedzinie WPBiO w Armenii. Misję tę należy zatem utworzyć.
- (4) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powinien sprawować – w ramach odpowiedzialności Rady i Wysokiego Przedstawiciela – kontrolę polityczną nad misją w dziedzinie WPBiO w Armenii, zapewniać jej kierownictwo strategiczne oraz podejmować stosowne decyzje, zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).
- (5) Należy wynegocjować i zawrzeć umowy międzynarodowe dotyczące statusu jednostek i personelu dowodzonych przez Unię oraz udziału państw trzecich w tej misji.
- (6) Misja będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. Unia ustanawia niniejszym cywilną misję Unii Europejskiej w Armenii (EUMA) w ramach WPBiO.
2. EUMA stanowi część wkładu Unii, jako bezstronnego i wiarygodnego podmiotu, w tworzenie bezpiecznego i stabilnego środowiska na obszarach Armenii dotkniętych konfliktami, w których poprawa bezpieczeństwa ludzkiego i normalizacja stosunków między Armenią a Azerbejdżanem w terenie umożliwią dalsze postępy w kierunku ewentualnego porozumienia pokojowego.

Artykuł 2

Mandat

1. Celem strategicznym EUMA jest przyczynienie się do zmniejszenia liczby incydentów na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach przygranicznych w Armenii, zmniejszenie poziomu ryzyka dla ludności zamieszkującej takie obszary, a tym samym przyczynienie się do normalizacji stosunków między Armenią a Azerbejdżanem w terenie.

2. W tym celu misja przyczynia się do budowy zaufania między Armenią a Azerbejdżanem w sposób utrzymujący jej wiarygodność jako bezstronnego podmiotu, poprzez:
 - a) obserwację dzięki prowadzeniu rutynowego patrolowania oraz składanie sprawozdań dotyczących sytuacji w terenie i wszelkich incydentów związanych z konfliktem w celu zapewnienia szczegółowej wiedzy na temat sytuacji w zakresie bezpieczeństwa;
 - b) przyczynianie się do bezpieczeństwa ludzkiego w obszarach dotkniętych konfliktem między innymi dzięki gromadzeniu informacji poprzez doraźne patrolowanie i składanie sprawozdań na temat sytuacji, w których ze względu na bezpośrednie lub pośrednie skutki konfliktu zagrożone jest życie i podstawowe prawa człowieka;
 - c) w oparciu o działania, o których mowa w lit. a) i b), oraz poprzez jej stałą i widoczną obecność w terenie, przyczynianie się do budowania zaufania między ludnością Armenii i Azerbejdżanu oraz, w miarę możliwości, między władzami tych państw, w celu wspierania pokoju i stabilności w regionie.
3. W planowaniu strategicznym i operacyjnym, działaniach i sprawozdawczości misji w pełni uwzględnia się i aktywnie propaguje międzynarodowe prawo humanitarne, prawa człowieka i zasadę równości płci, ochronę ludności cywilnej, a także programy działań określone w rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, rezolucji RB ONZ nr 2250 (2015) w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa oraz rezolucji RB ONZ nr 1612 (2005) w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych.

Artykuł 3

Struktura dowodzenia i organizacja

1. Misja, jako operacja zarządzania kryzysowego, ma jednolitą strukturę dowodzenia.
2. Dowództwo misji znajduje się w Armenii.
3. Struktura misji jest zgodna z jej dokumentami dotyczącymi planowania.

Artykuł 4

Dowódca operacji cywilnej

1. Dyrektor zarządzający Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC – ang. Civilian Planning and Conduct Capability) jest dowódcą operacji cywilnej misji. CPCC oddaje się do dyspozycji dowódcy operacji cywilnej w celu planowania i prowadzenia misji.
2. Dowódca operacji cywilnej, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela, sprawuje dowództwo i kontrolę nad misją na poziomie strategicznym.
3. Dowódca operacji cywilnej zapewnia właściwe i skuteczne wykonywanie decyzji Rady i KPiB w ramach prowadzenia operacji, w tym przez wydawanie szefowi misji, stosownie do potrzeb, instrukcji na poziomie strategicznym oraz służenie mu doradztwem i wsparciem technicznym.
4. Dowódca operacji cywilnej składa sprawozdania Radzie za pośrednictwem Wysokiego Przedstawiciela.
5. Cały oddelegowany personel pozostaje w pełnym zakresie pod dowództwem, odpowiednio, organów krajowych państwa wysyłającego, zgodnie z przepisami krajowymi, stosownej instytucji Unii lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ). Organy te przekazują kontrolę operacyjną nad swoim personelem dowódcy operacji cywilnej.
6. Dowódca operacji cywilnej ponosi całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie należytego wywiązania się ze spoczywającego na Unii obowiązku dochowania należytej staranności.
7. Dowódca operacji cywilnej, szefowie delegatur UE w Armenii i Azerbejdżanie, oraz Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji (zwany dalej „SPUE”) konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.

Artykuł 5

Szef misji

1. Szef misji, na poziomie teatru działań, przyjmuje odpowiedzialność za misję oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę. Szef misji odpowiada bezpośrednio przed dowódcą operacji cywilnej i prowadzi działania zgodnie z jego instrukcjami.
2. Szef misji reprezentuje misję na obszarze, za który ponosi odpowiedzialność.
3. Szef misji odpowiada za administrację i logistykę misji, ponosi także odpowiedzialność za mienie, zasoby oraz informacje, którymi dysponuje misja. Zadania w zakresie zarządzania kadrowego i finansowego szef misji może delegować na członków personelu misji, zachowując całościową odpowiedzialność za misję.
4. Szef misji jest odpowiedzialny za kontrolę dyscyplinarną nad personelem misji. Działania dyscyplinarne w odniesieniu do personelu oddelegowanego są podejmowane odpowiednio przez organy krajowe państwa wysyłającego, zgodnie z przepisami krajowymi, przez stosowną instytucję Unii lub przez ESDZ.
5. Szef misji zapewnia, by misja była należycie wyeksponowana.

Artykuł 6

Personel

1. W skład misji wchodzi głównie personel oddelegowany przez państwa członkowskie, instytucje Unii lub ESDZ. Każde państwo członkowskie, instytucja Unii oraz ESDZ ponoszą koszty związane z całym oddelegowanym przez siebie personelem, w tym koszty podróży do i z miejsca rozmieszczenia, wynagrodzenia, koszty opieki medycznej oraz dodatki inne niż obowiązujące diety dzienne.
2. Państwo członkowskie, instytucja Unii lub ESDZ są, odpowiednio, odpowiedzialne za reagowanie na wszelkie roszczenia związane z oddelegowaniem, zgłaszane przez członka oddelegowanego przez siebie personelu lub go dotyczące, oraz za wnoszenie wszelkich powództw przeciwko tym osobom.
3. Misja może zatrudniać na podstawie umów personel międzynarodowy i miejscowy, jeżeli wymagane zadania nie mogą zostać wykonane przez personel oddelegowany przez państwa członkowskie. Wyjątkowo, w należyście uzasadnionych przypadkach, gdy brakuje wykwalifikowanych kandydatów z państw członkowskich, można w stosownym przypadku zatrudniać na podstawie umów obywateli uczestniczących państw trzecich.
4. Warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki personelu międzynarodowego i miejscowego określa się w umowach między misją a danym członkiem personelu.

Artykuł 7

Status misji i jej personelu

Status misji i jej personelu, w tym w stosownych przypadkach przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji misji i jej sprawnego przebiegu, stanowi przedmiot umowy zawieranej na podstawie art. 37 TUE zgodnie z procedurą określoną w art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. KPiB sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad misją w ramach odpowiedzialności Rady i Wysokiego Przedstawiciela. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania w tym celu stosownych decyzji zgodnie z art. 38 akapit trzeci TUE. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia do mianowania szefa misji na wniosek Wysokiego Przedstawiciela oraz uprawnienie do wprowadzania zmian w planie operacji (OPLAN). Uprawnienia do podejmowania decyzji dotyczących celów i zakończenia misji nadal należą do Rady. Decyzje KPiB dotyczące mianowania szefa misji publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. KPiB przedstawia Radzie regularnie sprawozdania.
3. KPiB otrzymuje sprawozdania od dowódcy operacji cywilnej i od szefa misji dotyczące kwestii objętych zakresem ich odpowiedzialności regularnie i stosownie do potrzeb.

Artykuł 9

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii decyzyjnej Unii i dla jej jednolitych ram instytucjonalnych, państwa trzecie mogą zostać zaproszone do wniesienia wkładu w misję, pod warunkiem ponoszenia przez nie, w stosownych przypadkach, kosztów oddelegowanego przez siebie personelu, w tym wynagrodzeń, ubezpieczeń od wszelkiego rodzaju ryzyka, diet dziennych oraz kosztów podróży do Armenii i z tego kraju, oraz wnoszenia stosownego wkładu na pokrycie bieżących wydatków misji.
2. Państwa trzecie uczestniczące w misji mają te same prawa i obowiązki co państwa członkowskie w odniesieniu do bieżącego zarządzania misją.
3. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji dotyczących akceptacji proponowanych wkładów oraz do ustanowienia komitetu uczestników.
4. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych zgodnie z art. 37 TUE i, w niezbędnych przypadkach, dodatkowych ustaleń technicznych. W przypadku gdy Unia i państwo trzecie zawierają lub zawarły umowę ustanawiającą ramy udziału tego państwa trzeciego w unijnych operacjach zarządzania kryzysowego, postanowienia tej umowy mają zastosowanie w kontekście misji.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

1. Dowódca operacji cywilnej kieruje planowaniem przez szefa misji środków bezpieczeństwa oraz zapewnia ich właściwe i skuteczne wdrażanie przez misję zgodnie z art. 4.
2. Szef misji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo misji i za zapewnienie przestrzegania minimalnych wymogów bezpieczeństwa mających zastosowanie do misji, zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V TUE, jak również z jej instrumentami uzupełniającymi.
3. Szef misji jest wspierany przez funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji, który podlega szefowi misji i pozostaje również w ścisłym stosunku służbowym z ESDZ.
4. Przed objęciem funkcji personel misji uczestniczy w obowiązkowym szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa, zgodnie z OPLAN. Personel ten uczestniczy również w regularnie organizowanych przez funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji szkoleniach aktualizujących w teatrze działań.

5. Szef misji zapewnia ochronę informacji niejawnych UE zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE⁽¹⁾.

Artykuł 11

Komórka Monitorująca

Do celów przedmiotowej misji należy uruchomić Komórkę Monitorującą.

Artykuł 12

Uzgodnienia prawne

Misja ma zdolność do nabywania usług i towarów, do zawierania umów i porozumień administracyjnych, do zatrudniania personelu, do posiadania rachunków bankowych, do nabywania i zbywania aktywów i do regulowania swojego zadłużenia, a także do występowania jako strona postępowania sądowego – odpowiednio do potrzeb związanych z wykonaniem niniejszej decyzji.

Artykuł 13

Uzgodnienia finansowe

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją w okresie pierwszych czterech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji wynosi 8 103 590,82 EUR. Decyzje w sprawie finansowej kwoty odniesienia na ewentualne kolejne okresy podejmuje Rada.
2. Wszystkimi wydatkami zarządza się zgodnie z przepisami i procedurami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Uczestnictwo osób fizycznych i prawnych w przyznawaniu zamówień publicznych przez misję jest otwarte bez ograniczeń. Ponadto do towarów zakupionych przez misję nie mają zastosowania reguły pochodzenia. Z zastrzeżeniem uzyskania zgody Komisji misja może dokonywać z państwami członkowskimi, państwem przyjmującym, uczestniczącymi państwami trzecimi i innymi podmiotami międzynarodowymi uzgodnień technicznych dotyczących wyposażenia, usług i lokali dla misji.
3. Misja odpowiada za wykonanie swojego budżetu. W tym celu misja podpisuje umowę z Komisją. Uzgodnienia finansowe uwzględniają strukturę dowodzenia przewidzianą w art. 3, 4 i 5 oraz wymogi operacyjne misji.
4. Misja składa Komisji szczegółowe sprawozdania z działań w zakresie finansów podjętych w ramach umowy i podlega nadzorowi ze strony Komisji w tym zakresie.
5. Wydatki związane z misją kwalifikują się do pokrycia od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Instrument budowy zaufania

1. Misja posiada instrument budowy zaufania umożliwiający identyfikację i realizację projektów wspierających jej zadanie na mocy art. 2 ust. 2 lit. c).
2. Ta komórka ds. projektów w stosownych przypadkach ułatwia realizację projektów realizowanych przez państwa członkowskie i państwa trzecie w ramach ich odpowiedzialności oraz doradza w odniesieniu do takich projektów w obszarach związanych z misją i w ramach wspierania celów tej misji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

3. Misja jest upoważniona do korzystania z wkładów finansowych państw członkowskich lub państw trzecich w celu realizacji projektów określonych jako stanowiące spójne uzupełnienie innych działań misji, jeżeli dany projekt:

- a) został uwzględniony w ocenie skutków finansowych dotyczącej niniejszej decyzji; lub
- b) został włączony w trakcie obowiązywania mandatu misji w drodze zmiany tej oceny skutków finansowych na wniosek szefa misji.

4. Misja zawiera z tymi państwami porozumienie, które w szczególności obejmuje szczególne zasady postępowania z wszelkiego rodzaju skargami stron trzecich dotyczącymi szkód zaistniałych z powodu działań lub zaniechań misji w związku z korzystaniem ze środków finansowych udostępnionych przez te państwa. W żadnym razie Unia ani WP nie ponoszą odpowiedzialności wobec państw wnoszących wkład za działania lub zaniechania misji w związku z korzystaniem ze środków finansowych udostępnionych przez te państwa.

5. KPiB zatwierdza przyjęcie wkładu finansowego państw trzecich na rzecz komórki ds. projektów.

Artykuł 15

Spójność unijnej reakcji oraz koordynacja

1. Wysoki Przedstawiciel zapewnia spójność wdrażania niniejszej decyzji z ogółem działań zewnętrznych Unii, w tym z unijnymi programami pomocowymi.
2. Bez uszczerbku dla struktury dowodzenia szef misji ściśle koordynuje działania z delegaturą Unii w Armenii oraz z SPUE, aby zapewnić spójność działań Unii w Armenii; w szczególności szef misji otrzymuje wskazówki polityczne od szefa delegatury Unii w Armenii w odniesieniu do stosunków z władzami Armenii oraz od SPUE w odniesieniu do stosunków między Armenią a Azerbejdżanem.
3. Ponadto, bez uszczerbku dla struktury dowodzenia, szef misji informuje szefa delegatury w Azerbejdżanie o działaniach misji oraz konsultuje się z nim w sprawach mających znaczenie dla Azerbejdżanu.
4. W stosownych przypadkach szef misji koordynuje działania z innymi podmiotami międzynarodowymi.

Artykuł 16

Udostępnianie informacji

1. Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do udostępniania państwom trzecim, które przyłączą się do niniejszej decyzji, w odpowiednich przypadkach i stosownie do potrzeb misji, informacji niejawnych UE wytworzonych do celów misji, opatrzonych klauzulą tajności do poziomu „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, zgodnie z decyzją 2013/488/UE.
2. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej Wysoki Przedstawiciel jest również upoważniony do udostępnienia państwu przyjmującemu wszelkich informacji niejawnych UE wytworzonych do celów misji, opatrzonych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z decyzją 2013/488/UE. W tym celu Wysoki Przedstawiciel oraz właściwe organy państwa przyjmującego dokonują niezbędnych uzgodnień.
3. Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do udostępnienia państwom trzecim, które przyłączą się do niniejszej decyzji, wszelkich dokumentów jawnych UE związanych z treścią obrad Rady dotyczących misji i objętych tajemnicą służbową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady (^(*)).

(*) Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

4. Wysoki Przedstawiciel może powierzyć swoim podwładnym, dowódcy operacji cywilnej i szefowi misji uprawnienia, o których mowa w ust. 1–3, a także zdolność do dokonywania uzgodnień, o których mowa w ust. 2, zgodnie z sekcją VII załącznika VI do decyzji 2013/488/UE.

Artykuł 17

Uruchomienie misji

1. Misję uruchamia się decyzją Rady w dniu zaleconym przez dowódcę operacji cywilnej misji, po osiągnięciu przez nią wstępnej zdolności operacyjnej.
2. Podstawowy zespół misji czyni niezbędne przygotowania, aby umożliwić misji osiągnięcie wstępnej zdolności operacyjnej.

Artykuł 18

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja ma zastosowanie przez okres dwóch lat od uruchomienia misji.
3. KPiB przeprowadza ocenę strategiczną misji i jej mandatu po roku od jej uruchomienia. W stosownym czasie przed wygaśnięciem niniejszej decyzji przeprowadza się strategiczny przegląd misji.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)